

Arrest

nr. 40 863 van 25 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 21 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner uit Prilep, Macedonië. Enkele jaren geleden werd Trajan, een neef van uw vrouw, bij een controle door de ALFA-politie aangehouden en meegenomen. U weet niet wat er precies met Trajan is gebeurd, maar enkele maanden later werd zijn lichaam in een rivier gevonden. Bij de verdwijning van Trajan diende uw schoonfamilie klacht in bij de politie die een (tevergeefse) zoektocht van 24 uren hield. Uw schoonfamilie sprak eveneens verschillende ministers en partijvoorzitters aan over het incident, zonder enig resultaat echter. Tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen van maart 2009 plakte u affiches voor de VMRO (Internal Macedonian Revolutionary Organisation). U was op generlei wijze geassocieerd met deze partij. U hing enkel affiches omdat u er voor betaald werd. Eind maart/begin april 2009 werd u bij het plakken van

deze affiches door drie onbekende Albanezen aangesproken die u vroegen voor hun partij te werken. U weigerde en zei enkel voor de VMRO te werken tegen betaling. Ze vroegen u eveneens uw identiteitskaart en die van uw vrouw opdat zij uw gegevens konden gebruiken bij het stemmen. U weigerde dit eveneens. U werd verbaal bedreigd. Uiteindelijk vertrokken de Albanezen. U ging naar huis en lichtte uw vrouw in. U was bang en vertrok de dag nadien met uw gezin naar uw schoonouders in Skopje. Na zeven dagen keerde u terug naar Prilep. De verkiezingen waren achter de rug en u dacht dat u verder geen problemen zou hebben. De dag na uw terugkeer ging u naar een werkplaats waar u hoopte een chef te vinden die u werk zou aanbieden. U zag er echter die drie Albanezen terug. U werd in hun wagen gedwongen en meegenomen buiten de stad waar u zwaar werd toegetakeld. Er werd u gezegd dat vermits u niet voor de Albanezen wou werken, u uw hele leven problemen zou kennen. Uw belagers lieten u achter en u ging naar huis. Uw vader stelde dat het zinloos was de politie te verwittigen aangezien die corrupt is en voor de meerderheid bestaat uit Albanezen. Een neef die gepensioneerd politie-agent is zei u eveneens dat een klacht neerleggen niets zou uithalen. U wou meteen Prilep verlaten, maar uw vrouw ging hier niet mee akkoord. Drie dagen later werd u door diezelfde Albanezen op straat bedreigd. Uw vrouw stemde nadien toe naar Skopje te gaan. Uw vader lichtte een voor u onbekende mensenrechtenorganisatie in, maar die stelde niets te kunnen doen zonder de identiteitsgegevens van uw belagers. In Skopje kreeg u enkele dreigtelefoons van de Albanezen die u zeiden dat ze u zouden vinden, waar u zich ook zou bevinden. Uiteindelijk verliet u samen met uw vrouw Velioska Remzije en twee minderjarige kinderen in juni 2009 Macedonië, richting België, waar u op 15 juni 2009 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Macedonische identiteitskaart, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van uw kinderen en een kopie van de overlijdensakte van Trajan.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient gewezen te worden op tal van tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw waardoor er niet het minste geloof kan gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

U beweerde na verbaal bedreigd te zijn geweest door drie Albanezen meteen naar Skopje te zijn gegaan met uw gezin. Na een week keerde u terug naar Prilep waar u de dag nadien fysiek werd aangevallen door diezelfde Albanezen. Drie dagen later werd u door uw belagers bedreigd op straat waarop u besloot terug te keren naar Skopje (CGVS, p.8-9). Uw vrouw beweerde echter dat u verbaal werd bedreigd en de dag nadien fysiek werd aangevallen door enkele Albanezen alvorens naar Skopje te zijn gegaan. Na twee weken keerde u terug naar Prilep waar u de dag nadien wederom werd aangevallen. De dag na die aanval keerden jullie terug naar Skopje (CGVS vrouw, p.6). Uw vader zou uw problemen gemeld hebben bij een mensenrechtenorganisatie (CGVS, p. 9). Uw vrouw stelde dat er niemand van de familie of schoonfamilie dergelijke organisatie had aangesproken, vermits die niet bestaan in Macedonië (CGVS vrouw, p.7). Vervolgens beweerde u uit schrik niet naar een arts of naar een ziekenhuis te zijn gegaan om uw verwondingen opgelopen tijdens de aanval te laten verzorgen (CGVS, p. 10). Uw vrouw daarentegen vertelde dat u naar een privé-arts in Skopje bent gegaan die u medicijnen voorschreef (CGVS vrouw, p.7-8). Verder verklaarde u niet te weten of uw belagers wisten dat u in Skopje verbleef voor uw vlucht naar België. In de dreigtelefoons werd gezegd dat u gevonden zou worden, waar u ook was, of dat nu Skopje was of elders (CGVS, p. 10-11). Volgens uw vrouw wisten uw belagers echter wel dat u bij uw schoonouders in Skopje was. Dat zeiden ze immers aan de telefoon (CGVS vrouw, p. 8). Ook beweerde u om 8 à 9 uur 's ochtends een taxi genomen te hebben in Skopje die u naar de plek bracht waar u een combi nam richting België (CGVS, p.5). Uw vrouw beweerde rond de middag (10 à 11u) een bus genomen te hebben naar de plaats waar u in de combi zou stappen (CGVS vrouw, p.4). Tot slot kan aan uw bewering dat u geen beroep kan doen op de politie omdat deze vooral uit Albanezen bestaat ook niet het minste geloof worden gehecht: de gemeente Prilep telt ongeveer 71000 Macedoniërs tegenover 22 Albanezen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw vluchtmotieven.

Wat betreft het overlijden van Trajan, de neef van uw vrouw, na een confrontatie met de alfa-politie dient vooreerst vastgesteld te worden dat dit niet uw persoonlijk vluchtmotief betreft. Immers, volgens uw vrouw vonden deze problemen plaats in 2006, drie jaar na uw vertrek uit Macedonië (CGVS vrouw, p.9) en u verklaarde persoonlijk nooit enige problemen gekend te hebben met de politie of andere autoriteiten in Macedonië (CGVS, p. 11). Overigens is het opvallend dat zowel u als uw echtgenote verklaarden dat de vriend van Trajan tijdens het genoemde incident is kunnen vluchten (CGVS p. 12 en CGVS vrouw p. 9), terwijl uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan

een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat deze vriend, genaamd Orhan Iseni, wél werd opgepakt door de politie.

Verder blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat zowel het Macedonisch Forensisch Instituut, als een arts van een lokale NGO een autopsie deden waaruit besloten werd dat Trajan een verdrinkingsdood stierf. Er werden geen aanwijzingen van geweld of verdacht overlijden vastgesteld. Niettemin diende de ombudsdienst een klacht bij het parket in tegen de politie voor het in gevaar brengen van Trajan. De politie werd verweten Trajan's leven in gevaar te brengen door hun optreden waardoor Trajan diende te vluchten wat leidde tot zijn dood. In september 2006 besloot het parket de politie niet in staat van beschuldiging te stellen aangezien het beschikbare bewijs geen fout optreden van de politie aantoonde. Uit informatie blijkt tevens dat in Macedonië "Professional Standards Units" (PSU; het interne controle-orgaan van het ministerie van Binnenlandse Zaken) zijn opgericht in de strijd tegen mishandeling en machtsmisbruik door de politie. Elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden egschonden zijn heeft het recht een klacht neer te leggen tegen de politie. De politie is verplicht om alle aanklachten te onderzoeken en om binnen een periode van dertig dagen na de klacht, de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Dit dient schriftelijk te gebeuren. Zo startte het PSU in 2008 verschillende onderzoeken tegen agenten nav klachten van burgers. Tevens bezocht zij dat jaar twintig politiekantoren en formuleerde zij aanbevelingen ter preventie van mishandeling door de politie.

Aansluitend dient wat de algemene situatie van de Roma in Macedonië betreft te worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Roma er inderdaad te kampen hebben met problemen van achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en tewerkstelling. Uit diezelfde informatie blijkt evenwel ook dat de autoriteiten in Macedonië dit soort problemen van achterstelling in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een multinationaal initiatief waarbij ook de Macedonische overheid actief betrokken is – concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Uit bovenstaande blijkt dat de algemene situatie voor Roma in Macedonië anno 2009 geen aanleiding geven tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is zij van aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien moet vastgesteld worden dat u de Macedonische nationaliteit heeft en officieel geregistreerd bent op een adres in Prilep. Het bezitten van de nationaliteit en een officiële registratie zijn de meest cruciale basisvoorwaarden om rechten zoals het recht op werk, onderwijs, toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg ... uit te kunnen oefenen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Zij betreffen enkel de identiteit van u en uw gezin en de dood van Trajan, welke niet ter discussie staan.

In het kader van de asielaanvraag van uw vrouw Velioska Remzije werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept, in wat zich voordoet als een enig middel, de schending van de materiële motiveringsplicht in. Hij stelt dat het incident met betrekking tot de dood van zijn neef aantoonde dat men geen beroep kan doen op de politie en bijdraagt tot de algemene geloofwaardigheid van zijn relaas. Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden geeft verzoeker formeel de correcte versie van de feiten mee. Hij stelt ook dat zijn schoonbroer hem en zijn echtgenote naar de combi bracht, maar dat hij noch zijn echtgenote dit durfde te verklaren om hem niet bij hun problemen te betrekken. Hij voert aan dat de kleine verschillen tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote onmogelijk de kern van hun relaas kunnen aantasten.

Aangaande de situatie van de Roma in Macedonië kan verzoeker de motieven van de bestreden beslissing geenszins begrijpen, nu blijkt dat het Commissariaat-generaal de problemen beaamt. Door de problemen van de Roma te bevestigen, en toch enige bescherming te weigeren, is de beslissing intern

tegenstrijdig. Verzoeker verwijst voorts naar de proceduregids van het UNHCR. Hij volhardt dat zijn vrijheid bedreigd wordt bij een terugkeer.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De bestreden beslissing is gesteund op de beoordeling van de Commissaris-generaal dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is doordat zijn verklaringen strijdig zijn met die van zijn echtgenote. Bovendien is verzoekers verklaring dat hij geen beroep kan doen op de politie in Prilep omdat deze uit Albanezen bestaat weinig aannemelijk nu blijkt dat de bevolking van deze gemeente is samengesteld uit 71000 Macedoniërs en slechts 22 Albanezen (zie Cedoca antwoorddocument, stuk 28 van het administratief dossier).

Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden stelt verzoeker formeel dat hij en zijn echtgenote na de verbale dreigingen naar Skopje gingen, dat zij na één week terugkeerden naar Prilep waar verzoeker opnieuw werd aangevallen, waarna zij onmiddellijk naar Skopje terugkeerden. Voorts heeft niemand van de familie ooit een mensenrechtenorganisatie gecontacteerd, is verzoeker zelf nooit naar een arts of ziekenhuis geweest, doch zijn echtgenote consulteerde een privé-arts om medicatie voor te schrijven. Verzoeker besluit dat kleine verschillen tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote onmogelijk de kern van het relaas kan aantasten. Deze argumentatie kan allerm minst overtuigen. Uit een analyse van de gehoorverslagen van 4 november 2009 (stukken 7 en 8 van het administratief dossier) blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Zo bleken hun verklaringen aangaande het (al dan niet) raadplegen van een arts, het (al dan niet) contacteren van mensenrechtenverenigingen, het transportmiddel bij het vertrek uit Macedonië, de bedreigingen en de chronologische weergave ervan divergent. De talrijke vastgestelde tegenstrijdigheden tasten de kern van het relaas aan. De feiten waarop zij betrekking hebben zouden in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Dergelijke feiten vormden immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Deze vaststelling ondermijnt onherroepelijk de geloofwaardigheid van verzoeker en zijn echtgenote. Het volstaat thans met stelligheid keuzes te maken uit verschillende versies om de coherentie en de consistentie van het relaas te herstellen, zodat het geloofwaardig wordt. De bewering dat verzoeker en zijn echtgenote haar broer (verzoekers schoonbroer) niet bij het relaas wensten te betrekken verklaart de vastgestelde tegenstrijdigheden niet, en is evenmin verschonend. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas kan hem de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

2.4. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel ook bij hem (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Voor zover verzoeker verwijst naar het onderdeel van de bestreden beslissing waarin de problemen van de Roma's

beaamd worden, dient te worden opgemerkt dat een sociaal-economische achterstelling erkend wordt, doch dat tevens gesteld wordt dat deze geenszins aanleiding kan geven tot het hebben van een vrees in de zin van de vluchtelingenconventie. Evenmin is deze situatie van aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze appreciatie van de Commissaris-generaal vindt steun in de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 28). Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct is. De ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

2.5. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER